

202 Pojd'te všichni k jesličkám

transpozice -7

1. Pojd'-te všich-ni k je-sličkám, do Bet-lé-ma spě - jte, Spa-si - tel dnes
 při-šel k nám dí-ky je-mu vzdej-te! Ví - tej nám, ví-tej nám, dí - tě ne-bes
 krá - sy, svě - ta všem kon-či-nám vze-šlo svě-tlo spá - sy.

2. Do jeslíček položen,
 v nebi trůn má zlatý,
 v chudobě ač narozen,
 je Bůh nejvyšší svatý.
 Vítej nám, vítej nám,
 dítě nebes krásy,
 světa všem končinám
 vzešlo světlo spásy.

3. Všechno Pána velebí,
 andělů sbor jásá:
 Sláva Bohu na nebi,
 lidstvu přišla spása.
 Vítej nám, vítej nám,
 dítě nebes krásy,
 světa všem končinám
 vzešlo světlo spásy.

4. I my se ti klaníme,
 Ježíšku náš malý,
 zrození tvé slavíme,
 neseme ti dary.
 Vítej nám, vítej nám,
 dítě nebes krásy,
 světa všem končinám
 vzešlo světlo spásy.

5. Zlato jako mudrci
 tobě, Králi, dáme,
 vše, co máme na srdci,
 též ti odevzdáme.
 Vítej nám, vítej nám,
 dítě nebes krásy,
 světa všem končinám
 vzešlo světlo spásy.

6. Kadidlo ti spalujem
 ke tvé počtě, Králi.
 Srdce své ti věnujem,
 celý svět tě chválí.
 Vítej nám, vítej nám,
 dítě nebes krásy,
 světa všem končinám
 vzešlo světlo spásy.

7. Myrhu tobě neseme,
 odpusť naše viny,
 nesud', co je zkažené,
 přijmi lásky činy.
 Vítej nám, vítej nám,
 dítě nebes krásy,
 světa všem končinám
 vzešlo světlo spásy.

8. Bůh nám přišel na pomoc
vděčný lid ho vítá,
mizí stíny, bledne noc,
nad světem den svítá.
Vítej nám, vítej nám,
dítě nebes krásy,
světa všem končinám
vzešlo světlo spásy.

2. Do je - sli-ček po - lo-žen, v ne-bi trůn má zla - tý, v chu-do - bě ač

na-ro-zen, je Bůh nejvyš sva - tý. Ví - tej nám, ví - tej nám, dí - tě ne-bes

krá - sy, svě - ta všem kon - či-nám vze-šlo svě-tlo spá - sy.

3. Vše-ch-no Pá-na ve-le-bí, an-dě-lů sbor já - sá: Slá-va Bo-hu

na ne-bi, lidstvu při-šla spá-sa. Ví-tej nám, ví-tej nám, dí-tě ne-bes

krá-sy, svě-ta všem kon-či-nám vze-šlo svě-tlo spá-sy.

4. I my se ti kla-ní-me, Je-ží-šku náš ma-lý, zro-ze-ní tvé

sla-ví-me, ne-se-me ti da-ry. Ví-tej nám, ví-tej nám, dí-tě ne-bes

krá-sy, svě-ta všem kon-či-nám vze-šlo svě-tlo spá-sy.

5. Zla - to ja - ko mu - dr - ci to - bě, Krá - li, dá - me, vše, co má - me

na srd-ci, též ti o - de - vzdá - me. Ví - tej nám, ví - tej nám, dí - tě ne - bes

krá - sy, svě - ta všem kon - či - nám vze - šlo svě - tlo spá - sy.

6. Ka - did - lo ti spa - lu - jem ke tvé poc - tě, Krá - li. Srd - ce své ti

vě - nu - jem, ce - lý svět tě chvá - lí. Ví - tej nám, ví - tej nám, dí - tě ne - bes

krá - sy, svě - ta všem kon - či - nám vze - šlo svě - tlo spá - sy.

7. Myr - hu to - bě ne - se - me, od - pust' na - še vi - ny, ne - sud', co je

zka - že - né, při - jmi lás - ky či - ny. Ví - tej nám, ví - tej nám, dí - tě ne - bes

krá - sy, svě - ta všem kon - či - nám vze - šlo svě - tlo spá - sy.

8. Bůh nám při-šel na po-moc vděč-ný lid ho ví - tá, mi - zí stí - ny,

bled-ne noc, nad světem den sví - tá. Ví - tej nám, ví - tej nám, dí - tě ne-bes

krá - sy, svě - ta všem kon - či-nám vze - šlo svě - tlo spá - sy.